

تحلیلی بر وضعیت عنصر تعامل دانشجو- استاد در نظام آموزش عالی الکترونیکی ایران

محمد رحیم جعفرزاده*
بهمن سعیدی پور**
محمد رضا سرمدی***
زهره اسماعیلی****

چکیده

هدف از اجرای این پژوهش، بررسی وضعیت تعامل دانشجو-استاد در نظام آموزش عالی الکترونیکی ایران است. جامعه آماری پژوهش شامل همه دانشجویان و استادان مراکز آموزش عالی الکترونیکی ایران در سال تحصیلی ۱۳۹۳-۹۴ بوده است. از این تعداد ۶۲۰ نفر به عنوان نمونه آماری تعیین و به روش نمونه‌گیری گلوله برفی انتخاب شدند و داده‌های تحقیق جمع‌آوری شد. روش تحقیق از لحاظ روش جمع‌آوری داده‌ها، پیمایشی و از لحاظ ماهیت، توصیفی از نوع ارزشیابی است. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه محقق ساخته استفاده شده است. اعتبار پرسشنامه بر اساس آلفای کرونباخ و هم بر اساس ضریب همبستگی درونی با استفاده از نرم‌افزار ایموس و روش مدل‌یابی معادلات ساختاری تأییدی، تأیید شد. نتایج پژوهش حاکی از آن است که وضعیت تعامل دانشجو - استاد در نظام آموزش عالی الکترونیکی ایران به طور معنی‌داری نامطلوب است. همچنین نتایج تحلیلی وضعیت این نوع تعامل نشانگر تفاوت معنادار وضعیت تعامل دانشجو- استاد، در زیر گروه‌های مختلف و بر حسب متغیرهای دانشگاه و گروه تحصیلی بود، اما بر حسب متغیر جنسیت بین زیر گروه‌ها تفاوت معنی‌داری وجود ندارد.

واژگان کلیدی: نظام آموزش عالی، آموزش الکترونیکی، تعامل استاد - دانشجو

* دانشجوی دکتری برنامه‌ریزی آموزش از دور و عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور (نویسنده مسئول)
mrjafarzade@gmail.com

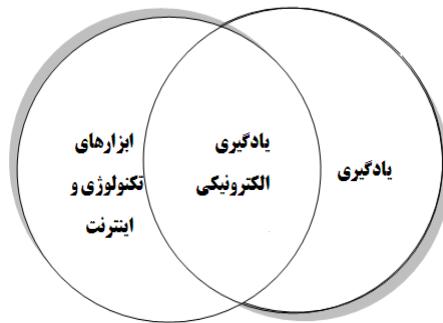
** استادیار دانشگاه پیام نور

*** استاد دانشگاه پیام نور

**** استادیار دانشگاه پیام نور

مقدمه

با پیدایش و گسترش فناوری رایانه و اینترنت در طول دهه ۱۹۹۰، وسیله جدید و قدرتمندی در اختیار دانشگاهها قرار گرفته است که با آن می‌توانند به مقاصد مؤسسه خود نائل شوند و محیط‌های یادگیری – یاددهی پویا و جدیدی ایجاد کنند (نیومن^۱، ۲۰۰۳). به عبارتی با پیدایش اینترنت و شبکه جهانی وب، روش دیگری برای آموزش، پیش پای یادگیرندگان، والدین و مسئولان تعلیم و تربیت قرار گرفت. پیدایش شبکه جهانی وب، منجر به ایجاد جدیدترین روش آموزش یعنی آموزش الکترونیکی شد (هوگی و مارهید^۲، ۲۰۰۴). در واقع ما از جامعه مبتنی بر متعددالشکلی و استانداردسازی عصر صنعتی به سوی جامعه اطلاعاتی مبتنی بر مدیریت دانش و استفاده از فناوری برای مدیریت اطلاعات در حرکت هستیم (پیاتی^۳، ۲۰۰۵). یادگیری الکترونیکی به عنوان پارادایمی جدید در آموزش مدرن، مجموعه فعالیت‌های آموزشی است که با استفاده از ابزارهای الکترونیکی صورت می‌گیرد (وانگ و همکاران^۴، ۲۰۱۱). از دیدگاه ابراهیم‌زاده و همکاران (۱۳۸۹) یادگیری الکترونیکی عبارت از به کارگیری مؤلفه‌های مختلف فناوری اطلاعات و ارتباطات (بهویژه اینترنت) به منظور سازماندهی و مدیریت فرایندهای یاددهی-یادگیری و نیز انتقال آموزش است. یادگیری الکترونیکی، حلقه پیوندی یا کاربرد فناوری در حوزه یادگیری است (شکل ۱).

شکل (۱) خاستگاه آموزش الکترونیکی (جعفرزاده، ۱۳۹۴).

^۱. Newman

^۲. Haughey & Muirhead

^۳. Pyati.

^۴. Wange et al.

تحلیلی بر وضعیت عنصر تعامل دانشجو- استاد در نظام آموزش عالی ... ۱۱۱

بافتی که فناوری‌های یادگیری الکترونیکی برای اجرای دوره‌های آموزشی استفاده می‌شود بسیار متنوع است. تنوع در نحوه ارائه یادگیری الکترونیکی می‌تواند بر اساس ویژگی‌های چندگانه‌ای توصیف شود. این ویژگی‌ها را می‌توان در ابعاد هم‌زمانی، مکان، استقلال و شیوه، طبقه‌بندی کرد (جدول ۱).

جدول (۱) انواع آموزش الکترونیکی بر اساس ابعاد مختلف (واگنر و همکاران، ۲۰۰۸).

ابعاد	نوع	تصویف	مثال
هم‌زمانی	غیر هم‌زمان	محتوای دوره در زمانی متفاوت ارائه شده و سپس به وسیله یادگیرنده دریافت می‌شود.	درس ارائه شده با پست الکترونیکی
هم‌زمانی	هم‌زمان	محتوای دوره ارائه و هم‌زمان به وسیله یادگیرنده دریافت می‌شود.	درس ارائه شده با ویدئو کنفرانس
مکان	مکان یکسان	یادگیرنده‌گان از دوره ارائه شده در مکان استفاده از فناوری برای حل فیزیکی یکسان همراه با دیگر یادگیرنده‌گان و یک مسئله در کلاس درس مدرس استفاده می‌کنند	فیزیکی یکسان همراه با دیگر یادگیرنده‌گان و حل یک مسئله در کلاس درس مدرس استفاده می‌کنند
مکان	مکان توزیع شده	یادگیرنده‌گان از دوره ارائه شده در نوعی از استفاده از یک فناوری برای مکان‌ها و جدا از دیگر یادگیرنده‌گان و حل یک مسئله در مکان‌های مختلف مدرس استفاده می‌کنند.	یادگیرنده‌گان از دوره ارائه شده در نوعی از استفاده از یک فناوری برای مکان‌ها و جدا از دیگر یادگیرنده‌گان و حل یک مسئله در مکان‌های مختلف مدرس استفاده می‌کنند.
استقلال	فردی	یادگیرنده به صورت مستقل از دیگران کار یادگیرنده به صورت مستقل می‌کند و تکالیف یادگیری را انجام می‌دهد. یادگیری الکترونیکی را کامل می‌کند	یادگیرنده به صورت مستقل از دیگران کار یادگیرنده به صورت مستقل می‌کند و تکالیف یادگیری را انجام می‌دهد. یادگیرنده با همکاری سایر یادگیرنده‌گان کار یادگیرنده در بحث مشارکت می‌کند و تکالیف یادگیری را انجام می‌دهد. کرده و ایده‌ها را به اشتراک می‌گذارد.
شیوه	کاملاً الکترونیکی	همه محتوای دوره به وسیله فناوری ارائه شده و ارتباط چهره به چهره وجود ندارد. فقط با ابزار الکترونیکی اجرا می‌شود	یادگیری الکترونیکی از یادگیری کلاس درسی که با تکالیف درس سنتی نیز استفاده می‌کند. کامپیوتری غنی سازی می‌شود.

در آموزش عالی ایران نیز با توجه به تغییرات در سطح جهان و داخل کشور، ایجاد نیازها و تقاضاهای جدید و چالش‌هایی از قبیل تقاضای روزافرون برای آموزش عالی،

کافی نبودن بودجه، کمبود هیئت علمی تمام وقت و نیاز به حذف محدودیت‌های جغرافیایی، چند سالی است آموزش و یادگیری الکترونیکی مورد توجه جدی قرار گرفته و در جهت استقرار و ترویج آن در سطح کشور اقدام شده است. اغلب دانشگاه‌های بزرگ دولتی در ایران، مرکز یادگیری الکترونیکی را در مجموعه خود دایر کرده‌اند، به گونه‌ای که روند رشد کمی دانشجویان در دوره‌های الکترونیکی از ۲۳۵ نفر در سال ۲۰۰۴ به ۴۹۱۸ نفر در سال ۲۰۰۷ در چند دانشگاه بزرگ دولتی رسیده است (معصومی^۱، ۲۰۱۰) و این روند به همین شکل در حال افزایش است چنان که در پایان شهریور ماه ۱۳۹۰ این تعداد ۱۹۰۰۰ نفر (مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی، ۱۳۹۰) و در پایان شهریور ماه ۱۳۹۴ بیش از ۳۰ هزار نفر اعلام شده است (همان، ۱۳۹۴).

ویژگی اصلی و اساسی یادگیری الکترونیکی، ارتباطی و تعاملی بودن آن است. تعامل، عنصر تعیین‌کننده در فرایند آموزشی است و هنگامی روی می‌دهد که دانشجویان اطلاعات بی‌روح دریافت شده از دیگران را تغییر ساختار داده و آن را به دانشی کاربردی و دارای ارزش شخصی تبدیل کنند. بهزعم ما تعامل ارتباطی همراه با همدلی و تأثیر مشترک بین حداقل دو نفر است. تعاملی که متأثر از رویکردهای روان‌شناسی سازنده‌گرا و یادگیری‌های موقعیتی است. تعامل در محیط آموزش الکترونیکی از عواملی است که متخصصان آموزش و پرورش را با چالش روبرو کرده است؛ چراکه بحث تعامل در محیط آموزش الکترونیکی، بسیار پیچیده‌تر از آموزش سنتی است. بدون تعامل، نه تنها یادگیرندگان انگیزه‌ای برای ادامه دوره در خود نمی‌بینند، بلکه یادگیری نیز به وقوع نمی‌پیوندد. همین نکته کافی است تا متخصصان آموزش و پرورش را وادارد تا بیشتر از پیش به مسئله تعامل در محیط آموزش الکترونیکی بیاندیشند (اندرسون، الومی، ۱۳۸۵). در ادبیات موضوع درباره انواع تعامل، تقسیم‌بندی‌های مختلفی مطرح شده است که در جدول (۲) خلاصه شده است.

^۱. Masoumi

جدول (۲) تقسیم‌بندی انواع تعامل در آموزش الکترونیکی

صاحب‌نظر	استنلی ^۱ (۲۰۱۳)	لیانگ و بونک ^۲ (۲۰۰۹)	هانا و همکاران ^۳ (۲۰۰۰)	گیلبرت و مور ^۴ (۱۹۹۸)
انواع تعامل	یادگیرنده - معلم یادگیرنده - اجتماع یادگیرنده - مواد یادگیرنده - فناوری	یادگیرنده - محتوا یادگیرنده - یادگیرنده - یادگیرنده - آموزش دهنده یادگیرنده - یادگیرنده - یادگیرنده	تعاملات انسانی تعاملات غیر انسانی	یادگیرنده - محتوا یادگیرنده - یادگیرنده - یادگیرنده - آموزش دهنده یادگیرنده - خودش یادگیرنده - رابط

فرایند آموزش را می‌توان حاصل تعامل سه عنصر یادگیرنده، یاددهنده و محتوا در نظر گرفت (رضایی و پاکسرشت، ۱۳۸۷). بر اساس جدول (۲) با توجه به وجود سه عنصر اصلی در حوزه آموزش، شش نوع تعامل، میان این عناصر سه‌گانه آموزش تعریف می‌شود: تعامل دانشجو - تعامل دانشجو، تعامل دانشجو -

محتو، تعامل استاد - استاد، تعامل استاد - محتو، تعامل محتو - محتو.

یکی از مهم‌ترین تعاملات در محیط آموزش الکترونیکی، تعامل دانشجو با استاد است. با توسعه انواع تعامل میان یاددهنده و یادگیرنده در دانشگاه‌های مجازی، استادان به خوبی قادر به بروز شخصیت تأثیرگذار خود و انتقال ارزش‌های علمی و فرهنگی به یادگیرنده‌گان هستند که این امر نیز در انتقال ارزش‌ها در دانشگاه مجازی، مؤثر است (شی و هونگ^۵، ۲۰۰۷). میلر^۶ (۲۰۰۸) به این نتیجه رسیده که بین الگوهای تعامل یادگیرنده و عملکرد دانشگاهی وی ارتباط وجود دارد. وی توضیح می‌دهد که یادگیرنده‌گان با تعاملات بیشتر، عملکرد دانشگاهی بهتری در دوره‌های برخط^۷ نسبت به یادگیرنده‌گانی که از میزان کمتری از تعامل برخوردار بوده‌اند؛ کسب کرده‌اند. به

¹. Stanley

². Liang, Bonk

³. Hanna et al.

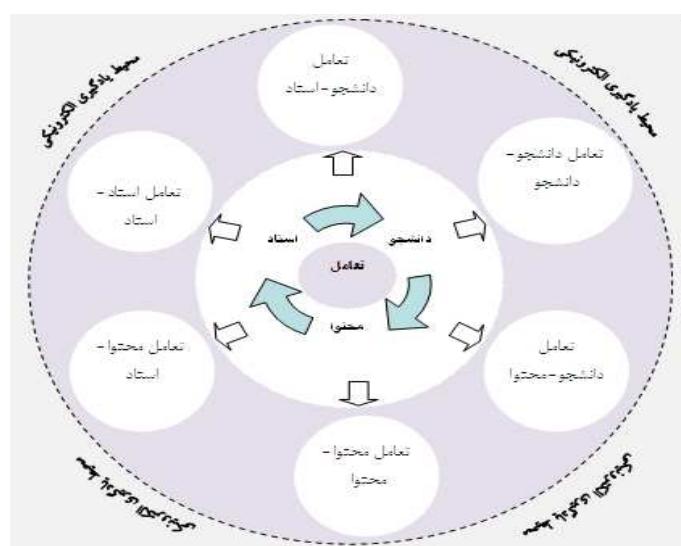
⁴. Gilbert & Moore

⁵. Shih & Hung

⁶ . Miller

⁷ . On Line

گفته پالوف و برات^۱ (۱۹۹۹، به نقل از آربوگ و دورای^۲، ۲۰۰۲) شاهکلید فرایند یادگیری در سامانه‌های یادگیری الکترونیکی، تعاملات بین دانشجویان، تعامل بین مدرس و دانشجو و مشارکت در یادگیری است که خود نتیجه این تعاملات است. فقدان این نوع ارتباط باعث می‌شود یادگیرندگان برای انجام تکالیف محول شده به آنها از انگیزه کافی برخوردار نباشند (کامروچرو^۳، ۲۰۰۶). یادهندگان و یادگیرندگان با این کار در واقع با ایجاد پشتیبانی روحی و روانی، در برنامه‌های آتی یکدیگر مؤثر واقع می‌شوند، ایده‌ها و افکاری را به وجود می‌آورند و با یادگیری از فرهنگ یکدیگر، تفاهمنی را ایجاد می‌کنند که در نتیجه موجب گسترش افق‌های فکری یکدیگر می‌شوند.

شکل (۲) انواع تعامل در نظام آموزش عالی الکترونیکی (جمفرزاده، ۱۳۹۴).

¹. Palloff & Pratt

². ArbaughT & Duray

³. Comerchero

سؤالهای پژوهش

در این مقاله که با هدف بررسی وضعیت کلی تعامل دانشجو - استاد در نظام آموزش عالی الکترونیکی ایران تدوین شده است؛ دو سؤال مطرح است: ۱) وضعیت کلی تعامل دانشجو - استاد در نظام آموزش عالی الکترونیکی ایران چگونه است؟ و ۲) آیا تفاوت معنی‌داری بین وضعیت این نوع تعامل در گروه‌های مختلف جامعه مورد بررسی و بر اساس متغیرهایی چون جنسیت، دانشگاه و گروه تحصیلی وجود دارد؟

روش تحقیق

روش این پژوهش، پیمایشی است و برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه محقق‌ساخته استفاده شده است. علاوه بر این از نظر ماهیت جزء تحقیقات ارزشیابی است چرا که به دنبال قضاوت در مورد مطلوبیت یک پدیده یا برنامه‌های مورد نظر بوده است و در واقع به کاربرد یافته‌های خود توجه دارد (ظهوری، ۱۳۸۷). جامعه آماری شامل همه استادان و دانشجویانی است که در سال تحصیلی ۹۴-۹۳ در دانشگاه‌های علوم و حدیث، شیراز، صنعتی امیرکبیر، خواجه نصیرالدین طوسی، اصفهان، تهران، مهر البرز، شهید بهشتی، آزاد اسلامی، سهند، علم و صنعت، مؤسسه غیرانتفاعی آموزش عالی رایانه‌ای تهران و دانشگاه پیام نور؛ به صورت مجازی مشغول به تدریس یا تحصیل بوده‌اند. تعداد جامعه آماری بر اساس اطلاعات مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی، نزدیک به ۴۰۰۰۰ هزار نفر بود. از این تعداد ۶۲۰ نفر و با استفاده از روش نمونه‌گیری گلوله برفی^۱، به عنوان نمونه آماری انتخاب شد. بر اساس این روش، ابتدا با همکاری برخی از دوستان و همکاران در چند دانشگاه، افرادی از جامعه آماری، شناسایی و سپس از آنها خواسته شد افراد دیگری از جامعه را معرفی کنند. این فرایند تا دسترسی به نمونه مورد نیاز ادامه یافت.

داده‌ها با استفاده از پرسشنامه محقق‌ساخته جمع‌آوری شد. در تدوین این پرسشنامه ابتدا با مطالعه منابع مورد نیاز در زمینه موضوع پژوهش، ملاک‌ها و نشانگرهای تشکیل دهنده تعامل دانشجو - استاد در آموزش عالی الکترونیکی شناسایی و استخراج شد، سپس سؤالهای پرسشنامه بر اساس این ملاک‌ها و نشانگرها و بعد از مشورت با چند متخصص تهیه شد. بخش اصلی پرسشنامه شامل ۹۳ سؤال پنج

^۱. snowball sampling

گزینه‌ای است که بر اساس طیف لیکرت (اصلًا استفاده نکرده‌ام، روزی یک‌بار، هفته‌ای یک‌بار، ماهی یک‌بار، ترمی یک‌بار، چند ترمی یک‌بار) تدوین شده است. لازم به توضیح است به منظور جلوگیری از خطای تمایل به مرکز، گزینه حد وسط، لحظه شد. برای اطمینان از بهره‌مندی ابزار مورد استفاده، از ویژگی‌های علمی (روایی و پایایی)؛ ضمن پیروی از طرح تحقیق و رعایت اصول علمی و روش‌شناسی پژوهش؛ از دو روش استفاده شده است. ابتدا آلفای کرونباخ پرسشنامه بررسی شد. سپس با استفاده از نرم‌افزار ایموس^۱ و روش مدل‌یابی معادله ساختاری، همبستگی درونی شاخص‌های سنجش هر عامل به صورت مجزا و نیز همبستگی کلی گویه‌های پرسشنامه به منظور اطمینان از سنجش سازه مورد مطالعه، تعیین و تأیید شد. میزان آلفای کرونباخ هر یک از بخش‌های پرسشنامه به شرح جدول (۳) است.

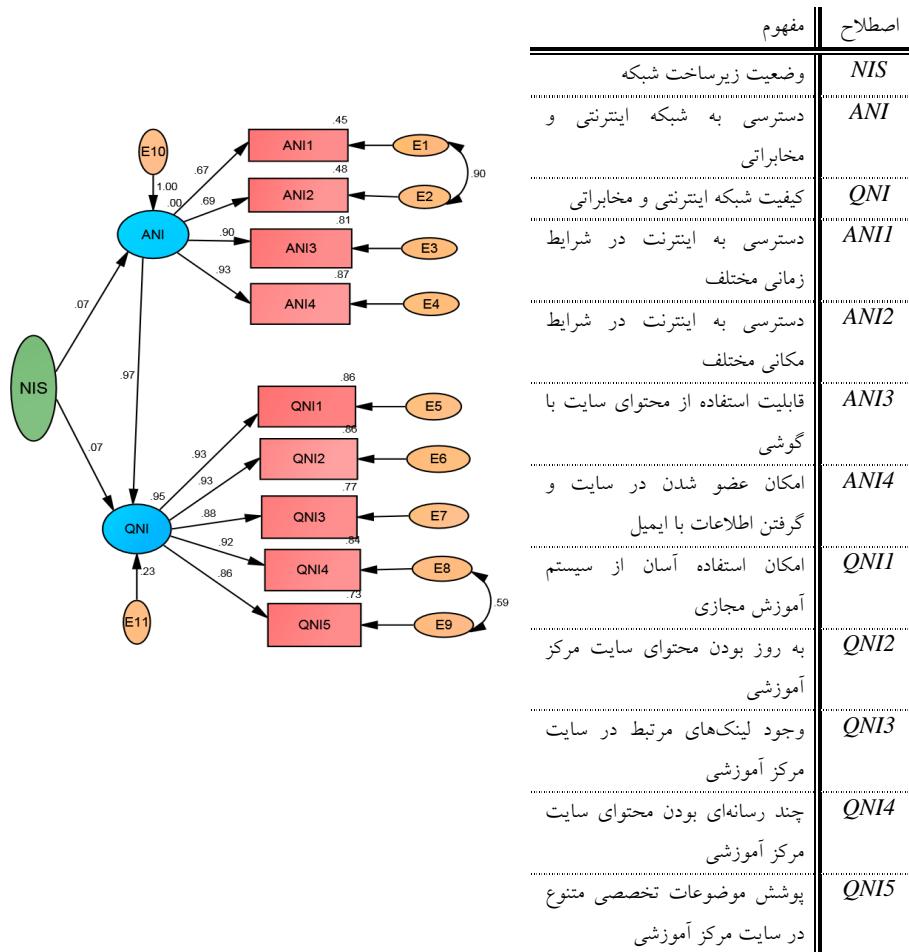
جدول (۳) آلفای کرونباخ بخش‌های مختلف پرسشنامه

ضریب آلفا	تعداد سؤال‌ها	شاخص	ضریب آلفا	تعداد سؤال‌ها	عامل
.۹۰۷	۴	شاخص دسترسی به زیر ساخت‌های شبکه	.۹۶۴	۱۰	عامل زیر ساخت شبکه
.۹۵۹	۶	شاخص کیفیت زیرساخت‌های شبکه			
.۹۴۶	۲۲	شاخص ابزارهای تعامل همزمان			
.۹۲۳	۳۵	شاخص ابزارهای تعامل غیر همزمان	.۹۵۳	۶۷	عامل وضعیت ابزارها و وسایل تعامل
.۷۸۲	۶	شاخص موانع غیر شخصی استفاده از ابزارهای تعامل	.۸۶۷	۱۶	عامل موانع و مشکلات استفاده از ابزارهای تعامل
.۸۷۹	۱۰	شاخص موانع شخصی استفاده از ابزارهای تعامل			
.۹۵۴	۹۳	کل پرسشنامه			

۱. AMOS مخفف عبارات Analysis of moment structures است. ایموس نرم‌افزار کامپیوتراست که به طور خاص برای مدل‌سازی معادله ساختاری طراحی شده است. هرچند هدف اصلی از طراحی این نرم‌افزار مدل‌سازی است اما امکان اجرای مجموعه‌ای از تحلیل‌های کمی و آماری معمول نیز با این نرم‌افزار وجود دارد.

اعتبار ابزار مورد استفاده به تفکیک بخش‌های مختلف آن، یعنی عواملی که برای سنجش وضعیت تعامل دانشجو - استاد مشخص شده، به شرح زیر است.

الف) عامل وضعیت زیرساخت شبکه (ارتباطی و اینترنتی): برای ارزیابی تعامل بر اساس این عامل در مجموع دو مؤلفه و نه شاخص استخراج شده است. ارزیابی اعتبار این عامل به شرح زیر آورده شده است

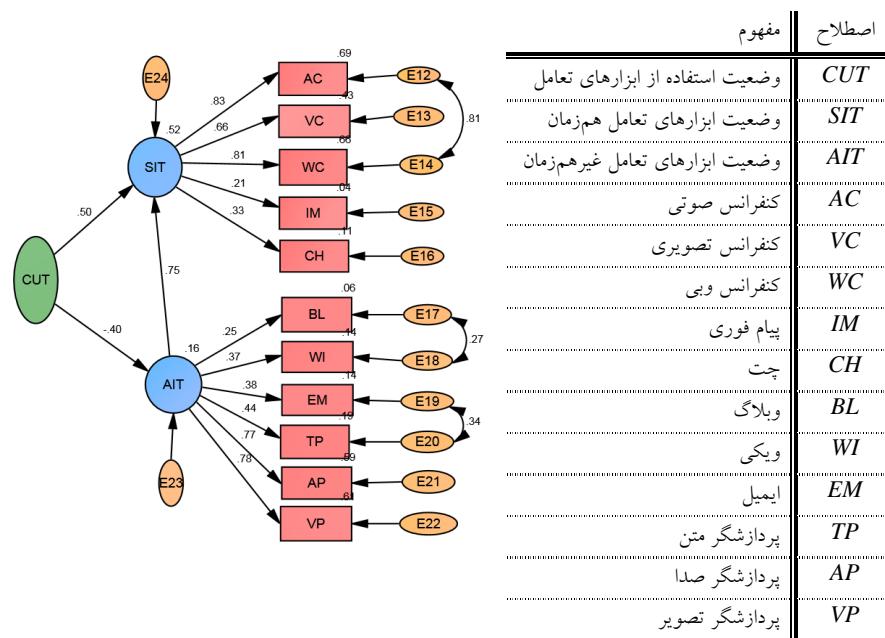
نمودار (۱) وضعیت همبستگی درونی سؤال‌ها در عامل زیرساخت شبکه

جدول (۴) شاخص‌های برازش پرسشنامه در عامل زیرساخت شبکه

شاخص‌های برازش مقتصد		شاخص‌های برازش تطبیقی				شاخص‌های برازش مطلق				
<i>PNFI</i>	<i>PCFS</i>	<i>RMR</i>	<i>CFI</i>	<i>NFI</i>	<i>GFI</i>	<i>RMS EA</i>	<i>Chi/Df</i>	<i>Df</i>	<i>Chi</i>	آماره
.۷۳۱	.۷۳۳	.۰۱۵	.۹۸۷	.۹۷۴	.۹۳۳	.۰۹	۴/۱۴۵	۲۷	۱۱۱/۹۱	مقدار

نتایج خروجی ایموس درخصوص ارزیابی عامل زیر ساخت شبکه نشان می‌دهد شاخص‌های برازش مطلق چون مقدار χ^2/Df در کنار سایر شاخص‌ها همچون ریشه خطای میانگین مجذورات؛ با عنایت به فاصله اطمینان ۹۰ درصد، شاخص‌های تطبیقی با نقطه برش ۹۰ درصد و شاخص‌های مقتصد با نقطه برش ۵ درصد همه در وضعیت بسیار مطلوبی است و تأییدکننده این نتیجه است که برای سنجش عامل زیر ساخت شبکه از اعتبار لازم برخوردار بوده و بهخوبی می‌تواند آن را بسنجد.

ب) وضعیت ابزارها و وسایل تعامل در نظام آموزش الکترونیکی: برای ارزیابی تعامل بر اساس این عامل در مجموع دو مؤلفه و یازده شاخص استخراج شده است. ارزیابی اعتبار این عامل به شرح زیر آورده شده است.

نمودار ۲. وضعیت همبستگی درونی سؤال‌ها در عامل ابزارها و وسائل تعامل

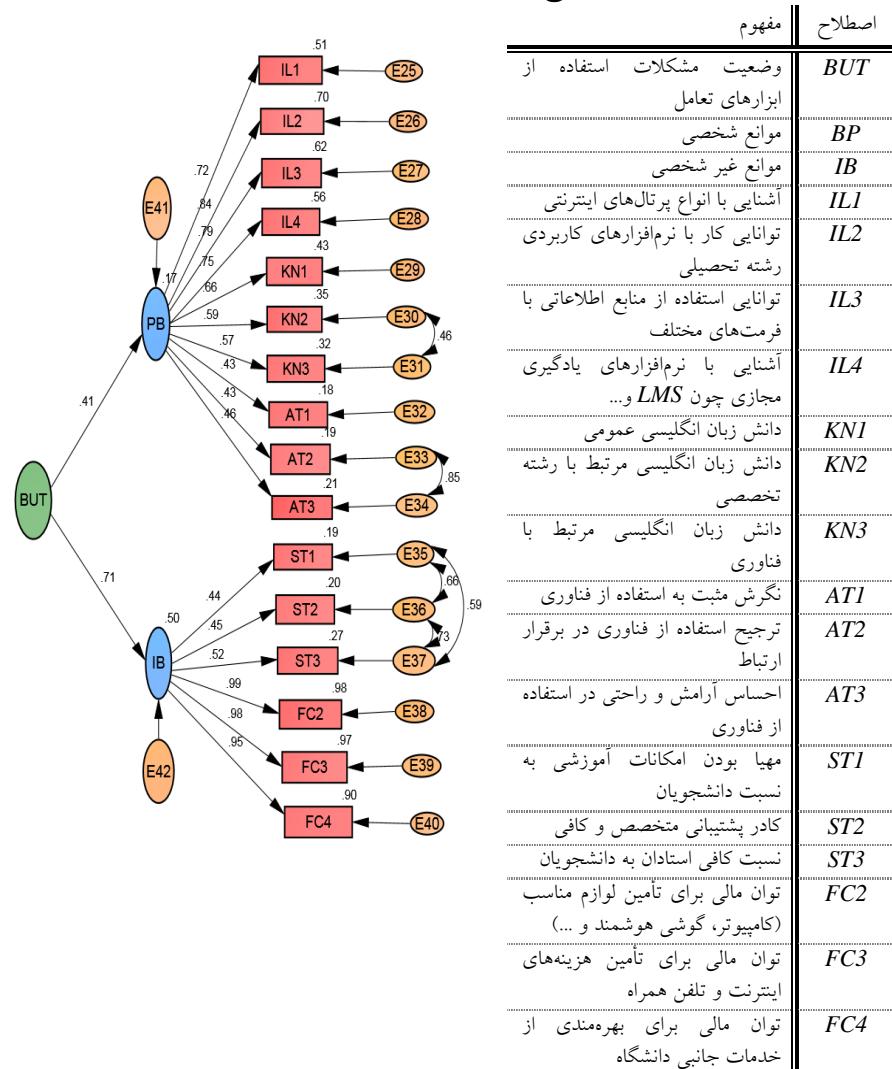
جدول (۵) شاخص‌های برازش پرسشنامه در عامل وضعیت ابزار و وسائل تعامل

شاخص‌های برازش مقتصد		شاخص‌های برازش تطبیقی						شاخص‌های برازش مطلق				
<i>PNFI</i>	<i>PCFS</i>	<i>RMR</i>	<i>CFI</i>	<i>NFI</i>	<i>GFI</i>	<i>RMSEA</i>	<i>Chi/Df</i>	<i>Df</i>	<i>Chi</i>		آماره	
.۶۷۸	.۶۸۹	.۰۲۱	.۹۰۲	.۸۸۸	.۹۲۵	.۰۹	.۷۸۳	۴۲	.۸۶/.۸۴	مقدار		

نتایج خروجی ایموس درخصوص ارزیابی عامل ابزارهای تعامل نشان می‌دهد شاخص‌های برازش مطلق چون مقدار χ^2/df در کنار سایر شاخص‌ها همچون ریشه خطای میانگین مجددرات؛ با عنایت به فاصله اطمینان ۹۰ درصد، شاخص‌های تطبیقی با نقطه برش ۹۰ درصد و شاخص‌های مقتصد با نقطه برش ۵ درصد همه در وضعیت بسیار مطلوبی است و تأییدکننده این نتیجه است که مدل، قابل قبول تلقی

شده و برای سنجش عامل ابزارها و وسایل تعامل از اعتبار لازم برخوردار بوده و به خوبی می‌تواند آن را بسنجد.

ج) مسائل و مشکلات استفاده از ابزار و وسایل در آموزش الکترونیکی: برای ارزیابی تعامل بر اساس این عامل در مجموع دو مؤلفه و ۱۶ شاخص استخراج شده است. ارزیابی اعتبار این عامل به شرح زیر آورده شده است.

نمودار (۳) وضعیت همبستگی درونی سؤال‌ها در عامل موانع استفاده از ابزارها و وسایل تعامل

جدول (۶) شاخص‌های برازش پرسشنامه در عامل موانع استفاده از ابزارهای تعامل

شاخص‌های برازش مقتصد	شاخص‌های برازش تطبیقی						شاخص‌های برازش مطلق				آماره
PNFI	PCFS	RMR	CFI	NFI	GFI	RMSEA	Chi/ Df	Df	Chi	مقدار	
.۷۴۴	.۷۶۵	.۰۱۸	.۹۴۳	.۹۳۵	.۷۹۵	.۰۵	.۳۴۵	۹۸	.۱۳/۸		

نتایج خروجی ایموس درخصوص مدل ارزیابی عامل موانع استفاده از ابزارهای تعامل نشان می‌دهد شاخص‌های برازش مطلق چون مقدار χ^2/df در کنار سایر شاخص‌ها همچون ریشه خطای میانگین مجذورات؛ با عنایت به فاصله اطمینان ۹۰ درصد، شاخص‌های تطبیقی با نقطه برش ۹۰ درصد و شاخص‌های مقتصد با نقطه برش ۵ درصد، همه در وضعیت بسیار مطلوبی است و تأییدکننده این نتیجه است که برای سنجش عامل موانع استفاده از ابزارهای تعامل از اعتبار لازم برخوردار بوده و بهخوبی می‌تواند آن را بسنجد.

یافته‌ها

برای پاسخ به سؤال اول پژوهش مبنی بر وضعیت کلی تعامل دانشجو-استاد (مقایسه وضع موجود و مطلوب این عنصر) در نظام آموزش عالی الکترونیکی ایران چگونه است؟ و نیز مقایسه وضعیت موجود و مطلوب این عنصر، از آزمون تی تک گروهی استفاده شده است. نتایج پژوهش (جدول ۷) نشان‌دهنده این مطلب است که میانگین مشاهده شده تعامل دانشجو- استاد کمتر از میانگین مورد انتظار است.

جدول (۷) نتایج توصیفی وضعیت کلی تعامل دانشجو-استاد در نظام آموزش عالی الکترونیکی ایران

آماره						شرح
حداکثر نمره	حداقل نمره	واریانس	میانگین مورد انتظار	میانگین مشاهده شده	تعداد	تعامل دانشجو- استاد
۳/۶۵	.۰۵۶	.۳۸۴	۲/۵۰	۱/۷۷۷	۶۲۰	

به منظور معنی داری این تفاوت از آزمون تی تک نمونه‌ای استفاده شده است. نتایج آزمون تی تک نمونه‌ای برای مقایسه میانگین تعامل دانشجو- استاد با وضعیت مورد انتظار (مطلوب) نشان می‌دهد که در سطح خطای کمتر از یک درصد و با ۹۹ درصد اطمینان بین میانگین مشاهده شده (وضعیت موجود) و میانگین مورد انتظار تفاوت معنی داری وجود دارد. لذا در شرایط ($t=71/458$, $p<0.01$), از آنجاکه میانگین مشاهده شده ($1/77$) در مقایسه با میانگین مورد انتظار ($2/50$) کوچک‌تر است، بنابراین وضعیت تعامل دانشجو- استاد در محیط یادگیری الکترونیکی به طور معنی داری در وضعیت نامطلوبی است.

جدول (۸) نتایج آزمون تی تک گروهی برای مقایسه میانگین وضعیت موجود و وضعیت مطلوب تعامل دانشجو- استاد

آماره						
سطح معنی داری	درجه آزادی	تحی	خطای استاندارد	میانگین	تعداد	شرح
.۰۰۰	۶۱۹	۷۱/۴۵۸	.۶۱۹	۱/۷۷	۶۲۰	تعامل دانشجو- استاد

برای پاسخگویی به سؤال دوم پژوهش مبنی بر اینکه آیا تفاوت معنی داری بین وضعیت تعامل دانشجو- استاد در گروههای مختلف و بر اساس متغیرهایی چون جنسیت، دانشگاه و گروه تحصیلی وجود دارد؟ از آزمون های تی مستقل، تحلیل واریانس و توکی استفاده شده است. مقایسه وضعیت تعامل دانشجو- استاد در گروههای مختلف بر حسب متغیر جنسیت نشان دهنده این مطلب است که وضعیت تعامل دانشجو- استاد به تفکیک جنسیت متفاوت است. به منظور بررسی معنی داری تفاوت میانگین تعامل دانشجو- استاد در پاسخ دهنده‌گان مرد و زن از آزمون تی مستقل استفاده شده است.

نتایج آزمون تی مستقل برای مقایسه میانگین تعامل دانشجو- استاد در پاسخ دهنده‌گان زن و مرد نشان می‌دهد که در سطح خطای کمتر از یک درصد و با ۹۹ درصد اطمینان بین میزان تعامل دانشجو- استاد در دو گروه پاسخ دهنده‌گان مرد و زن تفاوت معنی داری وجود ندارد. لذا در شرایط ($t=862$, $p<0.01$), اگرچه میانگین

تحلیلی بر وضعیت عنصر تعامل دانشجو- استاد در نظام آموزش عالی ... ۱۲۳

پاسخ دهنده‌گان زن (۱/۷۹۳) در مقایسه با میانگین پاسخ دهنده‌گان مرد (۱/۷۴۸) اندکی بزرگ‌تر است، تفاوت بین وضعیت تعامل دانشجو- استاد در دو گروه مرد و زن تفاوت معنی‌داری نیست یعنی شرایط این نوع تعامل در هر دو گروه مشابه و نامناسب است.

جدول (۹) نتایج آزمون تی مستقل برای مقایسه میانگین تعامل دانشجو- استاد به تفکیک جنسیت

آزمون لوبن برای تجانس واریانس‌ها		آزمون تی تست برای برابری میانگین‌ها		آماره‌های توصیفی		شاخص جنسیت	
سطح معنی‌داری	درجه آزادی	میزان تی	میزان آزادی	نسبت معنی‌داری	اف	انحراف معیار	میانگین
.۳۸۹	.۶۱۸	.۸۶۲	.۱۵۸	.۱/۹۹	.۰/۶۳۶	.۱/۷۹۳	مرد
					.۰/۵۸۶	.۱/۷۴۸	زن

تعامل دانشجو- استاد

بررسی و مقایسه وضعیت تعامل دانشجو- استاد به تفکیک دانشگاه نشان‌دهنده تفاوت بین میانگین گروه‌ها است. به منظور ارزیابی و مقایسه تعامل دانشجو- استاد در پاسخ دهنده‌گان دانشگاه‌های مختلف از آزمون تحلیل واریانس استفاده شده است.

نتایج حاصل از آزمون تحلیل واریانس ($F=8/10^3$, $p=.01$)، نشان می‌دهد وضعیت تعامل دانشجو- استاد در دانشگاه‌های مختلف در سطح معنی‌داری یک درصد و با ۹۹ درصد اطمینان تفاوت معنی‌داری وجود دارد. در ضمن نتایج آزمون توکی نشان می‌دهد با ۹۵ درصد اطمینان بین وضعیت تعامل در دانشگاه شیراز در مقایسه با دانشگاه بهشتی، دانشگاه شیراز در مقایسه با دانشگاه اصفهان، دانشگاه شیراز در مقایسه با دانشگاه علوم و حدیث، دانشگاه شیراز در مقایسه با دانشگاه پیام نور، دانشگاه شیراز در مقایسه با دانشگاه تهران، دانشگاه سهند در مقایسه با دانشگاه پیام نور، دانشگاه خواجه نصیر در مقایسه با دانشگاه پیام نور، دانشگاه امیرکبیر در مقایسه با دانشگاه پیام نور و همچنین دانشگاه تهران در مقایسه با دانشگاه پیام نور، تفاوت معنی‌داری وجود دارد. همچنین نتایج آزمون توکی حاکی از آن بود که وضعیت تعامل در دانشگاه‌های شیراز با میانگین (۲/۱۹۸) و امیرکبیر (۲/۰۹۸) بهترین وضعیت و دانشگاه‌های پیام نور با میانگین (۱/۳۴۴) و فقه و حدیث با میانگین (۱/۵۳۷) بدترین وضعیت را در تعامل دانشجو- استاد در دانشگاه‌های مورد بررسی داشته‌اند.

فصلنامه مطالعات اندازه‌گیری و ارزشیابی آموزشی

**جدول (۱۰) تحلیل واریانس برای مقایسه وضعیت تعامل دانشجو-استاد در نظام آموزش عالی
الکترونیکی ایران بر حسب دانشگاه**

شاخص	منبع تغییرات	مجموع مجذورات آزادی	درجه مجذورات آزادی	میانگین مجذورات آزادی	نسبت اف	سطح معنی داری
تعامل دانشجو-	بین گروهی	۳۲/۷۸۰	۱۲	۲/۷۳۲	.۸/۱۰۳	.۰۰۰
استاد	درونو گروهی	۲۰۴/۶۲۹	۶۰۷	.۳۳۷		
	کل	۲۳۷/۴۰۹	۶۱۹	-		

**جدول (۱۱) آزمون توکی مقایسه وضعیت تعامل دانشجو-استاد در نظام آموزش عالی
الکترونیکی ایران بر حسب دانشگاه**

آزمون توکی			دانشگاه	تعداد	مقایسه میانگین الفا = .۰۵
۳	۲	۱			
	۱/۳۴۴		پیام نور	۱۲۳	
	۱/۵۳۷	۱/۵۳۷	علوم و حدیث	۲۹	
۱/۶۵۷	۱/۶۵۷	۱/۶۵۷	شهید بهشتی	۱۸	
۱/۷۱۷	۱/۷۱۷	۱/۷۱۷	اصفهان	۳۷	
۱/۷۲۷	۱/۷۲۷	۱/۷۲۷	تهران	۹۴	
۱/۷۵۹	۱/۷۵۹	۱/۷۵۹	مؤسسه غیر انتفاعی رایانه‌ای تهران	۴	
۱/۷۶۷	۱/۷۶۷	۱/۷۶۷	سهند	۲۴	
۱/۸۵۸	۱/۸۵۸	۱/۸۵۸	مهرالبرز	۲۴	
۱/۸۸۵	۱/۸۸۵	۱/۸۸۵	علم و صنعت	۲۶	
۱/۹۰۸	۱/۹۰۸	۱/۹۰۸	آزاد اسلامی	۱۴۷	
۲/۰۲۵	۲/۰۲۵	۲/۰۲۵	خواجہ نصیرالدین	۲۱	
۲/۰۹۸	۲/۰۹۸		صنعتی امیرکبیر	۱۶	
۲/۱۹۸			شیراز	۵۷	
.۰۱۳۸	.۰۱۰۳	.۰۰۶۶	سطح معناداری		

وضعیت تعامل دانشجو- استاد به تفکیک گروه تحصیلی نیز نشان‌دهنده تفاوت بین میانگین گروه‌ها است. به‌منظور ارزیابی و مقایسه تعامل دانشجو- استاد در پاسخ‌دهندگان دانشگاه‌های مختلف از آزمون تحلیل واریانس استفاده شده است.

تحلیلی بر وضعیت عنصر تعامل دانشجو- استاد در نظام آموزش عالی ... ۱۲۵

نتایج حاصل از آزمون تحلیل واریانس ($F = 7/113$, $p < .01$), نشان می‌دهد وضعیت تعامل دانشجو- استاد در پاسخ‌دهندگان گروه تحصیلی مختلف در سطح معنی‌داری یک درصد و با ۹۹ درصد اطمینان تفاوت معنی‌داری وجود دارد و در ضمن نتایج آزمون توکی نشان می‌دهد با ۹۵ درصد اطمینان بین وضعیت تعامل استاد با دانشجو در گروه تحصیلی فنی مهندسی در مقایسه با گروه تحصیلی علوم انسانی، گروه فنی مهندسی در مقایسه با گروه تحصیلی علوم انسانی، نیز گروه تحصیلی علوم پایه در مقایسه با گروه تحصیلی علوم انسانی، تفاوت معنی‌داری وجود دارد. همچنین نتایج آزمون توکی حاکی از آن بود که وضعیت تعامل در رشته‌های تحصیلی گروه مهندسی با میانگین (۱/۹۷۷) بهترین وضعیت و رشته‌های تحصیلی گروه بین رشته‌ای با میانگین (۱/۷۰۶) بدترین وضعیت را در مؤلفه تعامل دانشجو- استاد داشته‌اند.

**جدول (۱۲) تحلیل واریانس مقایسه وضعیت تعامل دانشجو- استاد در نظام آموزش عالی
الکترونیکی ایران بر حسب گروه تحصیلی**

شاخص	منبع تغییرات	مجموع مجذورات	آزادی	مجذورات	میانگین مجذورات	نسبت اف	سطح معنی‌داری
تعامل دانشجو- استاد	بین گروهی	۷/۹۴۹	۳	۲/۶۵۰	.۳۷۳	۷/۱۱۳	.۰۰۰
	درون گروهی	۲۲۹/۴۶۰	۶۱۶				
کل		۲۳۷/۴۰۹	۶۱۹				

**جدول (۱۳) آزمون توکی مقایسه وضعیت تعامل دانشجو- استاد در نظام آموزش عالی
الکترونیکی ایران بر حسب گروه تحصیلی**

آزمون توکی			
مقایسه میانگین آلفا = .۰۵		تعداد	گروه
۲	۱		
	۱/۷۰۶۲	۲۴۰	بین رشته‌ای
	۱/۷۰۶۶	۱۷۳	گروه علوم انسانی
۱/۹۷۵	۱/۷۵۵۰	۶۰	گروه علوم پایه
۱/۹۷۷		۱۴۷	مهندسی
.۰۵۳	.۸۱۷		سطح معنی‌داری

بحث و نتیجه‌گیری

بررسی ادبیات موضوع نشان می‌دهد آموزش الکترونیکی به عنوان جدیدترین روش آموزش از راه دور به واسطه بهره‌مندی از ظرفیت‌های متعدد و با توجه به تغییرات در سطح جهانی و داخلی، در آموزش عالی ایران به طور جدی مورد توجه و استفاده قرار گرفته است. لیکن درباره کیفیت و اثربخشی آن ابهاماتی وجود دارد که یکی از مهم‌ترین آنها موضوع تعامل است. تعامل هنگامی روی می‌دهد که یادگیرندگان اطلاعات بی‌روح دریافت شده از دیگران را تغییر ساختار داده و آن را به دانشی کاربردی و دارای ارزش شخصی تبدیل کنند. وجود تعاملات و ارتباطات عمیق بین عناصر آموزش در دانشگاه‌ها به توسعه یافتنگی رشته‌های علمی و جدی بودن آموزش می‌انجامد. طراحی محیط یادگیری الکترونیکی با عنایت به عنصر تعامل ضمن تقویت یادگیری‌های موضوعی، برخی از مهارت‌های اساسی نظری توانایی حل مسئله، خلاقیت، برنامه‌ریزی و مهارت‌های روابط انسانی را در یادگیرندگان پرورش می‌دهد. شناخت کافی از ویژگی‌ها و قابلیت‌های محیط یادگیری الکترونیکی و استفاده بهینه از امکانات و ابزارهای فناورانه به بهبود این عنصر منجر خواهد شد.

نتایج این پژوهش نشان می‌دهد وضعیت کلی تعامل دانشجو-استاد در نظام آموزش عالی الکترونیکی ایران مناسب نبوده و به طور معنی‌داری با شرایط مطلوب فاصله دارد. هر چند تحقیق کاملاً مشابهی از لحاظ گستردگی ابعاد مورد بررسی و جامعه مطالعه به منظور مقایسه نتایج به دست آمده از تحقیق وجود ندارد، لیکن نتایج این پژوهش با نتایج پژوهش‌های حکیم‌زاده و بافنده (۱۳۹۳)، زارعی زوارکی و سیدی نظرلو (۱۳۹۲)، گوسمیر و همکاران (۲۰۰۹) و سبری و بالدوین (۲۰۰۳) مطابقت و همخوانی دارد اما با نتایج پژوهش‌های احمدیان (۱۳۹۳)، اکبری بورنگ و همکاران (۱۳۹۱) و رسیتیر و بوریس^۱ (۲۰۰۴) مغایرت دارد. همچنین بررسی تحلیلی وضعیت تعامل در نظام آموزش عالی الکترونیکی ایران حاکی از وجود تفاوت در جامعه آماری بر حسب متغیرهای دانشگاه محل تدریس یا تحصیل و گروه تحصیلی است. به نحوی که وضعیت این نوع تعامل در برخی از دانشگاه‌ها چون شیراز و صنعتی امیرکبیر به طور معنی‌داری از سایر دانشگاه‌ها بهتر و در برخی از دانشگاه‌ها مانند علوم حدیث و پیام نور به طور معنی‌داری ضعیفتر است. لذا با بررسی سوابق دو دانشگاه بررسی

^۱. Reisetter, Marcy; Greg, Boris

شده در این تحقیق می‌توان گفت قدمت دانشگاه، وجود رشته‌های مرتبط با فناوری اطلاعات، کامپیوتر، الکترونیک و رشته‌هایی که در آنها برنامه‌های نرم‌افزاری متعددی مورد استفاده قرار می‌گیرد، از عوامل تأثیرگذار در اجرای مؤثرتر آموزش و یادگیری الکترونیکی است. در حقیقت گذراندن برنامه‌های درسی برخی از دانشگاه‌ها به طور نیاز به سواد اطلاعاتی و استفاده از رایانه و نرم‌افزارهای الکترونیکی مختلف دارد و لازمه آن کسب مهارت‌های فناوری اطلاعات است که داشتن این مهارت‌ها در محیط یادگیری الکترونیکی کاربرد داشته و باعث بهبود آن می‌شوند. بر حسب گروه تحصیلی نیز نتایج تحقیق نشان می‌دهد وضعیت تعامل دانشجو-استاد در رشته‌های تحصیلی گروه مهندسی به طور معنی‌داری از سایر گروه‌ها بهتر است و این یافته نیز مؤید تأثیر برنامه درسی رشته‌های تحصیلی در میزان موفقیت دانشجویان و بهبود تعامل در محیط آموزش و یادگیری الکترونیکی است. اگرچه بررسی وضعیت این نوع تعامل بر حسب جنسیت نشان داد تفاوت معنی‌داری در وضعیت تعامل دانشجو-استاد بین پاسخ‌دهندگان مرد و زن وجود ندارد.

با عنایت به تجارب و نتایج حاصل از پژوهش و محدودیت‌هایی چون گستردگی و پراکندگی جامعه آماری، ماهیت آموزش الکترونیکی و دانشگاه‌های مجازی و در نتیجه عدم امکان ارتباط مستقیم پژوهشگر با جامعه آماری، پیشنهادهای زیر ارائه می‌شود:

- دانشگاه‌ها قبل از راهاندازی دوره‌های آموزش الکترونیکی به تأمین زیر ساخت‌های فناوری لازم توجه بیشتری کنند و شتاب‌زده و بدون فراهم‌سازی بستر لازم در این خصوص اقدام نکنند.

- با عنایت به اینکه در برخی از دانشگاه‌ها وضعیت تعامل به طور معنی‌داری متفاوت و بهتر از بقیه است، لذا پیشنهاد می‌شود به عنوان الگوی عملی برای فراهم‌سازی تعامل، مدنظر سایر دانشگاه‌ها قرار گیرد و از تجربیات آنها استفاده شود.
- با توجه به اینکه بسیاری از جوانب یادگیری الکترونیکی از جمله تعامل، متأثر از ویژگی‌های استاد و دانشجو است، لذا توصیه می‌شود دانشگاه‌ها در جذب دانشجو و استادان با اعمال معیارها و ملاک‌هایی، زمینه را برای ورود افراد واجد شرایط برای تحصیل و تدریس در این نوع آموزش فراهم کنند.

- انجام پژوهش‌های مشابه در این زمینه و با استفاده از روش‌های کیفی مانند مصاحبه و مشاهده، تعمیم‌پذیری پژوهش و تکمیل و قدرت تبیین نتایج را افزایش خواهد داد.

- پیشنهاد می‌شود ارزیابی وضعیت انواع دیگر تعامل در نظام آموزش عالی الکترونیکی به عنوان موضوعی پژوهشی مورد توجه محققان قرار گیرد. در پایان ذکر این نکته ضروری به نظر می‌رسد که این پژوهش ادعا ندارد که همه عوامل مؤثر در ارزیابی تعامل دانشجو با استاد در آموزش الکترونیکی دانشگاهی را بررسی و شناسایی کند، با این وجود تلاش شده است که با نگاهی جامع به ارزشیابی تعامل در آموزش عالی الکترونیکی، با برداشتن گام‌های اولیه، راه را برای علاقهمندان به پژوهش در حوزه ارزشیابی تعامل آموزش الکترونیکی دانشگاهی در سطح خرد، هموار سازد.

منابع

- آندرسون، تری و الومی، فتی (۱۳۸۵). *یادگیری الکترونیکی از تئوری تا عمل؛ ترجمه بی‌بی‌عشرت زمانی و سید امین زمانی*، تهران: انتشارات مدارس هوشمند.
- ابراهیم‌زاده، عیسی؛ زندی، بهمن؛ علی‌پور، احمد؛ احمد، حسین و یزدانی، فریدون (۱۳۸۹). انواع یادگیری الکترونیکی و شکل‌های مختلف تعامل در آن، مجله دانشگاهی یادگیری الکترونیکی (مدیا)، ۱(۱).
- احمدیان، مینا (۱۳۹۳). چگونگی تعامل استادان در محیط‌های آموزش بالینی از دید دانشجویان پزشکی، *فصلنامه اخلاق پزشکی*، ۸(۲۹)، ۱۱-۳۷.
- اکبری بورنگ، محمد؛ جعفری ثانی، حسین؛ آهنچیان، محمدرضا و کارشکی، حسین (۱۳۹۱). ارزیابی کیفیت یادگیری الکترونیکی در دانشگاه‌های ایران بر اساس جهت‌گیری‌های برنامه درسی و تجربه مدرسان، *فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی*، ۶۶، ۷۵-۹۷.
- جعفرزاده، محمدرحیم (۱۳۹۴). طراحی الگوی مفهومی جهت ارزیابی تعامل در نظام آموزش عالی الکترونیکی ایران. رساله دکتری، دانشگاه پیام نور تهران.
- حکیم‌زاده، رضوان و بافنده، نازیلا (۱۳۹۳). ارزیابی کیفیت یادگیری الکترونیکی: رشتۀ آموزش پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران، دو ماهنامه راهبردهای آموزش در علوم پزشکی، ۷(۴)، ۲۵۷-۲۶۴.
- زارعی زوارکی، اسماعیل و سیدی نظرلو، سید‌طاهر (۱۳۹۲). سنجش میزان تعامل در برنامه درسی الکترونیکی دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، *فصلنامه اندیشه‌های نوین تربیتی*، ۴(۱۱)، ۱۴۷-۱۶۳.
- رضایی، محمد‌هاشم و پاک‌سرشت، محمد‌جعفر (۱۳۸۷). تأثیر دیدگاه‌های معرفت‌شناسی بر فعالیت‌های یاددهی - یادگیری در نظام آموزش باز و از راه دور. *فصلنامه اندیشه‌های نوین تربیتی*، ۴(۴)، ۹-۳۶.
- ظهوری، قاسم (۱۳۸۷). کاربرد روش‌های تحقیق علوم اجتماعی در مدیریت، تهران: میر.
- مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی (۱۳۹۴).
- مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی (۱۳۹۰).

- Arbaugh, T. J. B. & Duray, R. (2002). Technological and structural characteristics, student learning and satisfaction with web-based courses, *Management learning*, 33 (3), 331-347.
- Comerchero, M. (2006). What is E-learning? In Pamela Berman(Ed), *E-learning concepts and techniques*, USA: Bloomsburg University of Pennsylvania's, Department of Instructional Technology.
- Hanna, D.; Glowacki-Dudka, M. & Conceição-Runlee, S. (2000). *147 practical tips for teaching online groups. Essentials of web-based education*. Madison: Atwood Publishing.
- Haughey, M. & Muirhead, W. (2004). *Managing Virtual school: The Canadian Experience. Development and Management of Virtual schools: Issuse and Trends*. Idea Group publishing. USA.
- Gilbert, L. & Moore, D. R. (1998). Building interactivity in web courses: Tools for social and instructional interaction. *Educational Technology*, 38 (3), 29-35.
- Gosmire, Doreen; Morrison, Marcia; Van Osdel, Goanne (2009). Perceptions of Interactions in Online Courses, *Merlot journal of online learning and Teaching*, Available at: www.jolt.merlot.org
- Liang, M. Y. & Bonk, C. J. (2009). Interaction in blended EFL learning: Principles and practices. *International Journal of Instructional Technology & Distance Learning*, 6 (1), 3–15. Retrieved from http://www.itdl.org/journal/jan_09/article01.htm
- Masoumi, D. (2010). *E-learning in Iran-I a breakthrough to ICT-based initiatives in an educational system*, University of Gothenburg.pp:229- 250. In: Demiray.
- Miller, G. (2008). Associations between learner interaction patterns and performance in a Web CT course. [Abstract] *NACTA Journal*, 52 (2), 92, The poster was presented at the Annual Conference of the North American Colleges and Teachers of Agriculture in Logan, Utah
- Newman, Adam (2003). Measuring Successin Web –based Distance Learning. *ECAR Research study*.Vol. 4 (online) available at www.educause.edu/ecar.
- Pyati, A. K. (2005). WSIS: Whose vision of an information society? *First Monday*, 10 (5).

- Reisetter, Marcy & Greg, Boris (2004). What Works: Student Perceptions of Effective Elements in Online Learning, *Quarterly Review of Distance Education*.
- Shih, T. K. & Hung, J. C. (2007). Future Directions in Distance Learning and Communication Technologies. *Idea Group Publishing*, pp: 236-237.
- Sabry, Khaled & Lynne, Baldwin (2003). Web-Based Learning Interaction and Learning Styles, *British Journal of Educational Technology*, pp: 443-454.
- Stanley, T. (2013). *The 5 Interactions of a Robust Blended Learning Model*. [Online]. Retrieved Juni 2014 from: <http://www.teachthought.com/blended-learning-2/the-5-interactions-of-a-robust-blended-learning-model>.
- Wang, M.; Jia, H.; Ran, W.; Yang, S. J. H.; Liao, J. & Chiu, D. K. W. (2011). Design of a performance -oriented workplace e-learning system using ontology. *Expert Systems with Applications*. 38: 3372–3382.
- Wagner, N.; Hassanein, K. & Head, M. (2008). Who is responsible for E-Learning success in higher Education? A stakeholders' analysis. *Educational Technology & Society*, 11 (3), 26-36.